

Testiranje u programskom jeziku Java (JUnit) i testiranjem upravljano programiranje (TDD)

- Na održavanje programske potpore troši se i preko 50% vremena tijekom života programske potpore
- Na testiranje prije isporuke otpada > 40% vremena razvoja
- Svaki od modela razvoja programske potpore sastoji se u osnovi od sljedećih koraka (ciklus razvoja programske potpore):
 - ideja
 - razrada
 - kodiranje
 - testiranje
 - održavanje
- Validacija - radi li program ono za što je namijenjen?
- Verifikacija - kako radi ono za što je namijenjen ?
- Ciljevi testiranja:
 - Testiranje mora utvrditi (i potvrditi) kvalitetu programske potpore
 - Testiranje je jedna od aktivnosti koje se provode u cilju povećanja kvalitete programske potpore
- Osiguranje kvalitete programske potpore provodi se validacijom i verifikacijom
- Testiranje je sastavni dio osiguranja kvalitete programske potpore
- Testirati znači pronaći razuman broj testova koji utvrde da li je: očekivani rezultat \equiv dobiveni rezultat
 - ne postoji program koji nema pogrešaka
 - potpuno testiranje zahtijeva beskonačno vrijeme testiranja!
 - nepostojanje pogreške samo znaci da je još nismo otkrili tijekom testiranja ili tijekom upotrebe programske potpore!
 - pogreške treba otkriti što ranije!
- Program \neq programska potpora
 - Kôd odnosno "instrukcije" NISU programska potpora jer osim instrukcija programska potpora sadržava:
 - izvorni kôd programa (eng. source)
 - dokumentaciju
 - testove
 - izvješća o testiranju
 - izvješća o održavanju
 - specifikaciju
- izgled tipičnog programskog sustava za testiranje
 - hijerarhija manjih cjelina
 - cjelina može biti podsustav, funkcijski blok, funkcijska jedinica ili cjelina može biti modul, komponenta
 - način testiranja bi trebao biti neovisan o programskom jeziku
 - način testiranja mora voditi računa o programskoj paradigmi
- različite razine testiranja
 - jedinično testiranje: JUnit
 - testiramo klasu po klasu zasebno
 - testiranje većih cjelina: Expect
 - testiramo cjeline unutar sustava, postepeno obuhvaćamo sve više cjelina

- prema automatiziranom testiranju: JavaPathfinder
 - potpuno automatsko testiranje ne postoji, ali se može donekle automatizirati
- podjele prema načinu testiranja
 - statičko (strukturno) i funkcionalno
 - bijela i crna kutija
 - prema obuhvaćenju cjelini testiranja: komponenta, blok jedinica – regresijsko
 - prema automatiziranosti: poluautomatsko ili ručno
 - iz kôda ili prema (zadanoj) specifikaciji (conformance)
 - mutant, simbolično (concolic), kombinatorno
 - kombinacije spomenutoga - prema zadanoj odabranoj strategiji
 - testiranje kao dio razvoja: TDD
- crna kutija
 - nije potrebno poznavati unutarnju strukturu programa (pp)
 - gledamo da li "crna kutija" obavlja funkciju
 - potrebno je poznavati ŠTO radi program (pp)
- bijela kutija
 - potrebno je poznavati unutarnju strukturu programa (pp)
 - paradigma: program i pp su objektno orijentirani
 - xUnit testiranje je tipičan pristup, u našem slučaju JUnit
 - ostale mogućnosti: statička analiza–testiranja odnosno invarijante odnosno "runtime" analiza
- JUnit, XUT (device under test) i programska potpora
 - JUnit–Java Unit je program (programsko okruženje) za testiranje
 - Unit predstavlja odabranu jedinicu–komponentu koju testiramo. postoji xUnit podrška za većinu (objektnih) programskih jezika
 - okruženje dobivamo dodavanjem klasa u XUT
 - testiranje započinje definiranjem test–slučajeva
 - test–slučajevi se prevode (javac + JUnit.jar)
 - dobivene klase izvodimo sa JUnit Test Runner
 - očekivani rezultat mora biti jednak dobivenom rezultatu
 - test slučaj – (eng. "Test–case") opisuje pojedinačne testove i sadržava:
 - objekt/funkcionalnost koju testiramo (dio programskog koda)
 - ulazne parametre – podatke (eng. "test–data")
 - izlazne parametre – podatke
 - očekivane izlazne parametre – podatke
 - može sadržavati jednu ili više assert junit naredbi
 - "test suite" ili test ili test sekvenca (TESTSuite)
 - skup test slučajeva i sadržava jedan ili više pojedinačnih test-slučajeva
 - testiraju funkcionalnost prema modelu M ili specifikaciji: mora se znati što implementira pp
 - jedan ili više testova ili test-sekvenci su sastavni dio dokumentacije koja se predaje testerima ili služi za održavanje pp
 - Odnos programske potpore pp i testova može se prikazati slijedećom formulom:

$$M \models \varphi$$
 - model M je XUT; model M je isto što i programski kod. Kasnije se uvode formalni modeli prikaza programske potpore.

- φ je skup logičkih varijabli (φ_i) koje opisuju istinitost testova: ako je test i OK tada je φ_i istinit
 - JUnit naredbe `assert*` nazivamo i invarijantama programskog sustava
 - Kažemo: model M zadovoljava formulu φ_i
- JUnit `assert*` naredbe
 - `assertEquals`
 - `assertArrayEquals`
 - `assertTrue` i `assertFalse`
 - `assertNull` i `assertNotNull`
 - `assertSame` i `assertNotSame`
 - Osim `@Test` postoje još i sljedeće direktive za izvođenje testova: `@BeforeClass`, `@Before`, `@After`, `@AfterClass`
- “Lažni” ili “Mock” objekti
 - “Mock” objekt - lažni, oponašajući, imitirajući objekt
 - nadomjestimo svaku neželjenu popratnu “smetnju” za testiranje “mock objektom”
- testiranjem upravljano programiranje ili eng. TDD – Test Driven Development
 - napisati dovoljno instrukcija zajedno sa (xUnit) testovima da tijekom prvog izvođenja test padne
 - ispraviti što treba pa testirati dok svi test slučajevi ne prođu
- “Klasični” pristup razvoja pp
 - specifikacija (opisna ili preko SDL ili UML jezika)
 - implementacija (“kodiranje” u ciljnom jeziku)
 - testiranje (tek sada se definiraju testovi)
 - modifikacije (temeljem rezultata testiranja)
 - (održavanje pp)
- “TDD” pristup razvoja pp
 - napisati test slučajeve
 - napisati jezgru (skeleton) koda take da se pp može pokrenuti
 - test padne (nema koda za rješenje)
 - dopuniti kod, testirati
 - ponavljati dok svi testovi ne postanu uspješni
- Paradigme razvoja pp
 - agilno programiranje
 - ekstremno programiranje
 - programiranje u parovima
 - programiranje sa automatima („switch-case“ programiranje)

Testiranje zasnovano na modelima

- Sustav koji testiramo je programska potpora kojeg promatramo kao skup klasa u Java programu povezanih dijagramom klasa u pripadnom UML dijagramu
- Pristupi: “bottom-up” i “top-down”
 - "od jednostavnijeg-prema-složenijem" (eng. bottom-up) – prihvatljiviji tijekom razvoja programske potpore

- "od vrha prema dnu" ili od složenijeg prema jednostavnijem (eng. top-down) – prihvatljiviji tijekom održavanja i naknadnih modifikacija
- Razine testiranja
 - jedinično testiranje: testiraj svaku metodu unutar jedne klase zasebno kroz niz ("razuman broj") testova
 - testiranje klase: iduća jedinica složenosti kod OO programa nakon metode je klasa. Kod ne–objektnih programa testiramo komponentu, blok, modul
 - integracijsko testiranje: svaka od klasa je u interakciji s nekim klasama: potrebno je par po par, skup po skup takvih interakcija testirati. Kod neobjektnih programa testiramo interakcije komponenti, blokova, modula
 - testiranje sustava: testiranje funkcionalnosti sustava, najčešće prema zahtjevima krajnjeg korisnika
 - test prihvatljivosti krajnjeg korisnika naručioca koji mora odgovoriti na pitanje: Da li je programska potpora prihvatljiva za krajnjeg korisnika? Toj grupi pripada tzv. α i β testiranje.
 - α testiranje (alfa-test) programska potpora u α statusu "najranije upotrebljive cjeline" koju se može isprobati
 - β testiranje – odabrani skup potencijalnih budućih korisnika ´ testira novu reviziju programske potpore
- Greška, pogreška i neispravnost
 - pogreška: (eng. software fault): statički defekt u programskoj potpori (u žargonu često se naziva "bug")
 - greška: (eng. software error) nekorektno unutarnje stanje programske potpore koje je manifestacija postojanja pogreške (tj. postojanja "buga" ili software fault)
 - neispravnost: (eng. software failure) nekorektno ponašanje programske potpore prema "vani" odnosno prema zahtjevima (requirements), odnosno prema očekivanom ponašanju
- Testiranje nije isto što i "debugging"
 - testiranje: pronalaženje ulaza koji dovode do pogreške (fault)
 - debuggiranje: proces pronalaženja pogreške ("bugg" odnosno "fault")
- Upravlјivost programske potpore
 - kolika je složenost određivanja razumnog broja ulaza kao vrijednosti varijabli, operacije ili ponašanje programa
 - upravljivost programa koji isključivo primaju ulaze preko tastature je veća nego programa koji primaju ulaze direktno preko senzora, iz sklopovske potpore ili iz raspodijeljenih procesa
- Opservabilnost programske potpore
 - kolika je složenost određivanja izlaza iz programske potpore kao vrijednosti varijable, kao izlazi u sklopovsku potporu, ili prema drugim procesima, nitima
 - opservabilnost je niska kod programske potpore koja direktno komunicira s sklopovskom potporom, sensorima, bazama podataka, a visoka kod programa koji imaju direktni terminalski izlaz
- Raspodijeljenost i upravljivost: kod raspodijeljenih sustava
 - Raspodijeljeni sustavi (eng. distributed systems) i (eng. concurrent systems) konkurentni sustavi (takvi su svi sustavi programske potpore u telekomunikacijama i sustavima kritičnim po život i zdravlje ljudi) imaju lošu upravljivost i opservabilnost.

Za njihovo testiranje koriste se dodatni alate i metode za testiranje kao npr. provjera modela i dokazivanje teorema

- testiranje samo pokazuje prisutnost grešaka, testiranje NIKAKO i NIKADA ne pokazuje odsutnost grešaka
- Vrste (strategije) testiranja
 - "crna kutija" (black box) i "bijela kutija" (white box)
 - test usklađenosti eng. conformance testing: testiranje prema specifikaciji ili zahtjevima (iskazani kroz npr. UML dijagrame)
 - prema razinama testiranja: (Bottom-up i top-down)
 - regresijsko testiranje
 - α i β testiranje
 - kombinacije gornjeg
- Crna i bijela kutija kod testiranja pp sustava
 - (black-box testing): definiranje testova iz specifikacije, zahtjeva i ostalih opisa sustava
 - (white-box testing): definiranje testova iz programskog kôda, uz posebnu pažnju na grananja, petlje i ostale kontrolne strukture
- regresijsko testiranje
 - svaka klasa, komponenta, modul . . . tijekom testiranja/životnog vijeka doživljava niz modifikacija (zbog pogrešaka ili zbog dodatnih zahtjeva na funkcionalnost)
 - modifikacije mogu promijeniti (već testirano) ponašanje
 - regresijsko testiranje mora ustanoviti uzroke takvog ponašanja programske potpore
 - ispravke/modifikacije ne smiju poremetiti funkcionalnost ostatka sustava
- Modeli programske potpore
 - Grafovi
 - logički izrazi npr.: (not X or not Y) and A and B
 - karakterizacija ulazne domene: granice varijabli npr. A : 0, 1, > 1; B : 600, 700, 800
 - sintaksne strukture: if (x > y) z = x - y; else z = 2 * x
- Graf može predstavljati:
 - grananja zbog kontrolnih naredbi
 - pozive metoda
 - razmjenu poruka
 - prijelaze i stanja prema UML statechart dijagramu
- Grafovi i testiranje
 - graf je $G(V,E)$ gdje je V skup čvorova a E skup grana
 - program prikazujemo kao usmjereni graf
 - grane, putevi usmjerenom grafu predstavljaju sekvence instrukcija između kontrolnih točki, odnosno instrukcije, pozive metoda ili razmjenu poruka
 - kružići ili čvorovi predstavljaju kontrolne točke (grananja) u programu i sadržavaju vrijednosti svih varijabli
 - graf uvodimo kao reprezentaciju, model, apstrakciju programa
 - preslikavanje grafa u program nije jednoznačno i ovisi jedino o tome što želimo testirati
 - komunikacijske programe opisujemo sa 2 ili više grafova povezanih komunikacijskim kanalima
- Prekrivanje u grafu
 - prekriti sve instrukcije ili izvesti svaku instrukciju barem jednom

- prekriti sve puteve u grafu
- prekriti sve čvorove u grafu
- prekriti sve grane u programu
- izvesti svaku metodu barem jednom
- prekriti sve uvjete (naredbe if, while, for . . .)
- kombinacije navedenog
- Pomagala za testiranje
 - specijalizirani programski alati (poput uvedenog JUnit)
 - razni pomoćni alati (spomenut ćemo Expect)
 - specijalizirani jezici za testiranje (TTCN-3 Testing and Test Control Notation ver.3)
 - alati za provjeru modela (eng. model checkers) spomenuti će se JavaPathfinder
- Expect
 - Expect je programsko pomagalo za automatizaciju interaktivnih programa
 - Expect je skriptni jezik koji "razgovara" sa programom
 - ne podržava grafička sučelja (GUI) nego isključivo konzole (CLI)
 - osnovna primjena: skratiti dugo i zamorno ponavljanje istih sekvenca komandi
 - osim osnovne primjene može se koristiti i u testiranju
 - u izvornom obliku Expect je razvijen kao TclTk aplikacija
 - Svaki Expect program (ili skripta ili sesija) se sastoji od:
 - inicijalizacije: (set)
 - send: pošalji nalog
 - expect: "očekuje" očekivanu vrijednost
 - ponavljanje (2) – (3) ili
 - END
- TTCN-3 – jezik za testiranje
 - standardizirani jezik za opis i definiciju testova, test slučajeva i test podataka
 - uveden za testiranje protokola a podržavaju ga i ITU-T, ETSI i proizvođači pp
 - testovi su definirani kroz strukturni i funkcionalni dio
 - podatke definira preko standardizirane ASN.1 notacije ("weak" – "strong" types)
 - strukturni dio
 - TRI sučelje prema XUT odnosno i TCI (Test Control Interface) sučelje prema testeru
 - komponente – moduli koji sadržavaju testove se nalaze u (TE - TextExecutable bloku)
 - blokovi prema XUT (SA – System-Adapter i PA – Platform-Adapter) odnosno prema testeru (TM – Test-Management i TL – Test-Logs)
 - funkcijski dio
 - definira sve podatke na rigidan (formalan) način (jezik ASN.1 za definiciju podataka)
 - definira test slučajeve („test-cases“)
 - definira testove i test sekvence
 - definira specifične vremenske zahtjeve kao i zahtjeve ovisne o platformi
 - TTCN-3 je najbolje koristiti:
 - kod testiranja reaktivne pp kakvu nalazimo u upravljačkom sloju telekomunikacijskih sustava
 - kada je pp dio standarda koje srećemo kod protokola

- TTCN-3 i Expect
 - TTCN-3 i Expect definiraju procedure – sekvence tako da “razgovaraju” odnosno međusobno izmjenjuju poruke
 - TTCN-3 ima bogatiji jezik i opisuje sve na rigidan (formalan) način
 - TTCN-3 je složen za upotrebu i treba dosta vremena za savladavanje njegovih mogućnosti
- Blok TE TestExecutable sadržava:
 - ulazne podatke za testove (“test-data”)
 - test slučajeve (“test-cases”)
 - test sekvence (“test-sequences”)
- TCI (Test Control Interface) sučelje
 - sučelje za upravljanje testovima nalazi se između testera i TE bloka
- TRI (Test Runtime Interface) sučelje
 - sučelje za izvođenje testova nalazi se između XUT i TE bloka
- TM – Test-Management i TL – Test-Logs
 - blokovi kojima tester “upravlja” testiranjem
 - TM – služi za pokretanje testova (“test suite”)
 - TL – prikuplja izvješća (“ ‘ logs”) o testiranju
- SA – System-Adapter i PA – Platform-Adapter
 - blokovi preko kojih XUT dobiva “naloge” od TTCN-3 upravljačkog dijela
 - SA – pretvara testove u oblik pogodan za izvođenje na XUT
 - PA – vremenske kontrole i dodatne vanjske funkcije specifične za platformu na kojoj se nalazi XUT
- Izvođenje pojedinog “testa”, pozivaju se slijedeći blokovi:
 - TM – pokreni test
 - TE – pozovi “test” (test-suite)
 - SA – prilagodi pojedini test i pozove XUT
 - XUT – izvede test (testove) i vrati rezultate za provjeru (“očekivani” = “dobiveni” rezultat)
 - TM – pokreće slijedeći test a TL čuva izvješće o testiranju
- MBT (Model Based Testing)i priprema testiranja
 - specifikacija pp služi kao model M koji opisuje ponašanje pp.
 - ponašanje pp definiraju sekvence razmjena poruka u pp (ne zaboravimo da je pp reaktivni sustav)
 - XUT predstavlja implementaciju
 - Ako se sekvence modela (specifikacije) i implementacije (XUT) podudaraju (očekivana sekvenca = dobivenoj) – test je OK
- JavaPathFinder
 - razvijen za otkrivanje grešaka, pogrešaka i neispravnosti u Java programima
 - namijenjen za verifikaciju, odnosno testiranje raspodijeljenih sustava (eng. distributed systems)
 - konkurentne Java programe, odnosno Java programe koji intenzivno izmjenjuju informacije sa okolinom teško je efikasno testirati
 - u pozadini JavaPathFinder nalazi se provjera modela (SPIN model checker)
 - Verifikacija Java programa odvija se u sljedećim koracima:
 - dodavanje posebnih klasa i assert() naredbi

- prevodenje java datoteka iz java u class oblik
- pozivanje class fileova sa JPF (JavaPathFinder program umjesto java)
- potrebno je dodati opcije za JPF

Logika

- Logika dolazi od grčke riječi λογικός (logikos), značenje riječi logika: misao, ideja, logos
- Logika na osnovu argumenata donosi zaključke, bilo preko formalnih ili neformalnih sustava zaključivanja
- za nas je važan dio logike koji promatra objekte koji su "nama od interesa", ti objekti su:
 - u najširem smislu jezik i informacija
 - u malo užem smislu programska oprema tijekom cijelog životnog ciklusa
 - u najužem smislu pojedinačna instrukcija, skup instrukcija, komponenta, blok program
- algebra čini formalni sustav kojim opisujemo ponašanje, odnose među objektima promatranja
- vrste algebri:
 - linearna
 - procesna
 - komunikacijske algebre
 - algebre utemeljene na logici: (npr. Booleova algebra)
- Neka je zadan skup $A: A = \{a_1, a_2, \dots, a_i, \dots, a_n\}$, Skup operacija Ω nad skupom $A: \Omega = \{\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_i, \dots, \omega_n\}$, skup aksioma, zakona sa A i Ω (komutacija, asocijacija, distribucija)
 - A i Ω zajedno čine zajedno čine algebru
- želimo primijeniti logiku tako da skup $A = \{0, 1\}$ proširimo na objekte od interesa: tj. na instrukcije, programe i programske komponente . . .
- Floyd-Hoare logika (uređena trojka) i pravila:
 - $\{P\} C \{Q\}$
 - P, Q su tvrdnje (eng. assert)
 - C je komanda (instrukcija)
 - ako je tvrdnja P točna prije izvršenja C onda je tvrdnja Q točna ili je program u blokadi
- logika u C, C++, Javi, ...
 - logički izrazi u naredbama imperativnih programskih jezika:
 - if (uvjet)
 - switch (uvjet)
 - while (uvjet)
 - for (uvjet)
 - operatori nad bitovima (&, |, ^)
 - logički operatori (&&, ||)
 - uvjeti definiraju tijek izvođenja instrukcija (eng. control-flow)
- Podjela logike
 - neformalna logika - proučava argumente iskazane običnim (govornim) jezikom
 - filozofska logika - formalni opis prirodnog jezika
 - matematička logika – logika sudova

- kompjuterska logika: primijenjena logika u telekomunikacijama, informatici, računarstvu
- Vrste logike
 - propozicijska, predikatna
 - logika drugog reda
 - logike višeg reda
 - modalna, temporalna (LTL i CTL)
 - ostale: {descriptivna, fuzzy, kontinuirana} logika
- Boolova algebra
 - $A=\{0,1\}$
 - $\Omega = \{!,!!,\text{neg},\text{komplement},\dots\}$
 - zakoni/aksiomi:
 - asocijativnost
 - komutativnost
 - apsorpcija
 - distributivnost
 - komplement
 - pruža temelj i motivaciju za proširenje na programe
 - prikazi
 - shema-simbol: nule i jedinice kao naponske vrijednosti
 - tablica: opisuje sve moguće kombinacije događaja na ulazi i izlazu
 - logička formula: kraće zapisana tablica
 - tablicu možemo prikazati i kao graf koji opisuje ponašanje odnosno definira dinamički prikaz procesa
- Automat (FSM)
 - konačni diskretni automat $FSM=(S,s,A,T,L)$
 - S – stanje
 - s – početno stanje
 - A – alfabet
 - L – labele (<instrukcije>*)
 - $T: S \times A \rightarrow S$
 - Striktnija definicija mora još uključiti: definiciju ulaza i izlaza i definiciju unutarnjih prijelaza
- Propozicijska logika
 - propozicijska logika je algebarski sustav: $propL=(A,\Omega,Z,I)$
 - A – simboli ili propozicijske varijable
 - Ω – logičke poveznice ili operatori
 - Z – pravila zaključivanja (Reductio ad absurdum, eliminacija konjukcije, dvostruka negativna eliminacija, modus ponens. . .)
 - I – aksiomi (inicijalne ili početne točke)
 - propozicijsku logiku (i ostale sustave logike) sistematski izučava matematička logika
 - pravila zaključivanja se mogu implementirati u programske jezike
 - u programskoj praksi često se koristi modus ponens („rezoniranje unaprijed“) kao mehanizam zaključivanja (eng. inference)
 - modus ponens ima dvije premise:
 - if-then ($p \rightarrow q$) znači da p implicira q

- p je istinit
 - zaključak: q je istinit
- predikat
 - p i q iz prethodnog primjera su sudovi
 - $p \equiv \text{Danas je srijeda}$, ako umjesto srijede uvedemo varijablu $\$dan$: $p \equiv \text{Danas je } \dan dobili smo predikat p za unifikaciju
 - svaki predikat nešto označava
 - postoji logički izraz za koji je predikat istinit ili lažan
 - Algebra predikata sastoji se od:
 - skupa argumenata
 - skupa varijabli
 - skupa predikata
 - skupa poveznica
 - kvantifikatori: exist (\exists) i forall (\forall)
- Temporalna logika
 - Modalna logika uvodi modalitete: moguće, vjerojatno i nužno kao dodatne operatore uz standardne I, ILI, negacija ...
 - Temporalna logika je poseban slučaj modalne logike koja modalne operatore interpretira u vremenu
 - Temporalna logika uvodi modalitete kao temporalne operatore: slijedeće, uvijek, sve dok, eventualno
 - Temporalna logika omogućava verifikaciju i specifikaciju programske opreme
 - Temporalna logika i verifikacija
 - Nužne pretpostavke:
 - provjera modela: postavljamo tvrdnje (predikate) koje koje su argumenti formulama temporalne logike
 - modeliranje: program (blok, modul) mora biti apstrahiran - najčešće je to struktura koja opisuje ponašanje programa (graf dostupnosti)
 - Verifikacija primjenom temporalne logike provjerava ispravnost programa za zadane tvrdnje i za sve kombinacije ulaznih podataka

Logika i programiranje

- Ulaz
 - specifikacija
 - specifikacijski jezik (UML, SDL i MSC)
 - dokumentacija
 - dogovori i suradnja unutar tima (tzv. neformalna ili narativna specifikacija)
 - Specifikacija mora biti razumljiva svakom članu tima, razumljivost znači jednoznačnost: uvijek ista funkcionalnost iz iste specifikacija
- Rezultat
 - Rezultat je programski proizvod (ili programska potpora) (PP)
 - Program ("file sa instrukcijama") nije programski proizvod
- Automatizacija
 - Formalne metode – područje koje prati razvoj sustava a tako i razvoj programske potpore primjenom rigidnog, strogog matematičkog aparata.

- formalne metoda se mogu primijeniti tijekom svake faze razvoja u “modelu vodopada”
- Modeliranje i verifikacija
 - Nedostaci verifikacije provjerom modela:
 - eksplozija stanja – kombinatorna eksplozija
 - neprecizno modeliranje
 - nedostatak alata u inženjerskoj praksi
- Logički program (koristimo semantiku sličnu PROLOGu), PROLOG - PROgramming in LOGic
 - Logički program nastoji pronaći vrijednost varijabli takve da vrijedi gornja implikacija
 - Logički program unificira varijable među predikatima
 - Logički program ima ugrađen algoritam koji primjenjuje “backtracking” postupak kojim nalazi rješenje
 - “backtracking” - pretpostavi rješenja pa postupkom dedukcije dolazi do konačnog rješenja
- SAT programiranje u logici
 - SAT dolazi od engleske riječi satisfiability
 - SAT znači da sustav jednadžbi iskazan kroz CNF ili DNF logičke formule mora biti istinit
 - Problem iskazujemo (opisujemo ili modeliramo) pomoću sustava logičkih formula
 - Formule interpretira odgovarajući program – interpreter
 - primjena: problemi u grafovima, planiranje

Semantika

- semantika nastoji pomoću matematičkog aparata opisati smisao programa
- semantika mora jednoznačno definirati rezultat odnosno dati „smisao“ instrukciji
- semantiku primjenjujemo na različite dijelove programske potpore tijekom cijelog života programske potpore:
 - na zahtjeve i specifikaciju
 - na programske module, blokove, podsustave
 - na instrukcije
- Vrste semantike
 - Aksiomska
 - daje značenje frazama u jeziku iskazujući ih preko logičkih aksioma (npr. Floyd-Hoare logika)
 - Denotacijska
 - frazu u jeziku preslikava u opis ili denotaciju
 - Denotacija je najčešće pseudokod ili matematički formalizam
 - Denotacijsku semantiku možemo okvirno opisati kao prevođenje fraze iz polaznog jezika u matematički formalizam
 - Operacijska
 - definira apstraktnu mašinu (npr. konačni diskretni automat) i značenje fraze opisujući kroz prijelaze u apstraktnoj mašini
- umjesto formalnog pristupa navodimo neke od smjernica o tome što sematika je i što semantika nije (prema Harel-Rumpe)
 - Semantika je izvršna

- semantika nema ništa zajedničkog sa mogućnošću izvođenja programa
- semantika nije izvršna specifikacija programa (iako su ponekad vrlo slične na prvi pogled)
- Semantika opisuje ponašanje
 - semantika mora moći opisati svaki jezik i svaku paradigmu
 - ponašanje, struktura, arhitektura jezika ili sustava može ali ne mora imati veze sa ponašanjem
 - ako npr. jezik opisuje strukturu ima svoju semantiku, to nije jezik za opis ponašanja nego strukture
 - semantiku i ponašanje nije dobro izjednačiti: ponašanje nije isto što i značenje (smisao)
- Semantika opisuje ponašanje cijelog sustava
 - postoji semantika sustava
 - sustav je implementiran u jednom ili više jezika, svaki od njih ima svoju semantiku koja nije isto što i semantika sustava
 - dakle za neku cjelinu poput sustava postoji više razina semantike koja ga opisuje
- Semantika opisuje ponašanje individualnih instrukcija
 - možemo govoriti o semantici instrukcije, fraze, sustava, aplikacije...
 - semantika pruža dublji uvid u sustav i prelazi okvire semantike pojedinačne instrukcije
- Semantika znači opisati program matematičkim formalizmom
 - matematički formalizam ne predstavlja istovremeno semantiku programa
 - upotreba matematičkih simbola ne garantira formalnu definiciju semantike programa – matematički formalizam je sredstvo koje pridjeljuje jednoznačno značenje-smisao programu